

ГРИГОРИЙ - Ще се навъся като минавам край тях; нека вземат това както искат.

САМСОН - То се знае, и както посмеят. Ще им покажа лакът; за тях това е оскърбление, стига да го понесат.

/Влизат АБРАМ и БАЛТАЗАР./

АБРАМ - На нас ли показвате лакът, господине?

САМСОН - Гриза си ноктите, господине.

АБРАМ - За нас ли гризете ноктите си, господине?

САМСОН /на страна на Григорий/ - Законът ще бъде ли на наша страна, ако нажа да?

ГРИГОРИЙ /на страна, на Самсон / - Не.

САМСОН - Не, господине, не гриза ноктите си за вас, господине, но гриза ноктите си, господине.

ГРИГОРИЙ - Да се карате ли искате, господине?

АБРАМ - Да се карам, господине? - не, господине.

САМСОН - Ако искате да се карате, господине, аз съм готов: и моят господар е като вашия.

АБРАМ - По-добър не е.

САМСОН - Добре, господине.

ГРИГОРИЙ /на страна, на Самсон/ - Кажи, че е по-добър, насам иде един роднина на господаря.

САМСОН - Да, господине, той е по-добър.

АБРАМ - Лъжеш!

САМСОН - Измъкнете си мечовете, ако сте мъже. - Григорий, спомни си своя шумен удар.

/Бият се. Влиза БЕНВОЛИО./